

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา

MANAGEMENT OF THE STUDENT SUPPORT SYSTEM
AT BENCHAMARACHARUNGSARIT SCHOOL UNDER THE OFFICE OF
SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA, CHACHOENGSAO

รุจี พิศนอก¹ และ คัมภีร์ สุดแท้²

วิทยาลัยนครราชสีมา

Rujee Pisonok¹ and Khambhee Sudtae²

Nakhonratchasima College

*Corresponding Author, E-mail: 6604033200176@nmc.ac.th, Khambhee@gmail.com

(Received: 11 February, 2025 ; Edit: 22 February, 2025; accepted: 27 February, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทราปีการศึกษา 2567 จำนวน 121 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการส่งเสริมนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามประสบการณ์

ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งเสริมนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การบริหาร, ช่วยเหลือนักเรียน ,ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Abstract

This research aimed to 1) study the administration of student care system and 2) compare the administration of student care system classified by education level and work experience. The sample group used in the research was 121 school administrators and teachers in Bencharachangrangsarit School, Chachoengsao Secondary Educational Service Area Office, academic year 2024. The sample size was determined according to the table of Krejci and Morgan and stratified random sampling. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire with a consistency index between 0.67-1.00 and a reliability value of 0.96 for the entire questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The research results found that;

1. The study found that the management of the student support system at Bencharachangrangsarit School under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office, Chachoengsao was at a high level.

2. The comparison of opinions on the management of the student support system at Bencharachangrangsarit School under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office, Chachoengsao, classified by educational level, showed no significant differences overall and in specific aspects, except for individual student recognition and student promotion, which exhibited statistically significant differences at the 0.05 level. When classified by experience, the overall and specific aspects showed statistically significant differences at the 0.05 level, except for student screening and student promotion, which showed no significant differences.

Keywords : Management , Student support, Student support system

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือเป็นรากฐานสำคัญประการหนึ่ง ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คนอันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมดีขึ้น การศึกษาจึงมีความสำคัญกับทุกชีวิต การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยคำนึงถึงชาติ ศาสนา ศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม กีฬา ความปลอดภัย ความมีโอกาและความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งมีสมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ นโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย สร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันภัยคุกคามในชีวิตทุกรูปแบบ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเข้มข้น (กระทรวงศึกษาธิการ,2567:1) ความหลากหลายของสังคมของมนุษย์นั้นมาจากครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 17 ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เด็กจึงต้องมาอยู่รวมกันในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานเป็นสังคม ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาที่ต้องมุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดให้มี ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารและครูและบุคลากรอื่น ๆ ในสถานศึกษา โดยการดำเนินงานและมีผู้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องด้วย เช่น ผู้เรียน ชุมชน เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามประเมินผล พัฒนา ปรับปรุง ช่วยกันคิดช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้เด็กได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา,2553:14)

เด็กคืออนาคตของชาติจากสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน มีปัญหาในระบบการศึกษาของประเทศไทยหลายประการ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือความไม่เท่าเทียมและความเหลื่อมล้ำ มีเด็กไทยจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกจากโรงเรียนหรือครอบครัวไม่มีเงินเรียนหนังสือและไม่สามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาได้ ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษาในประเทศไทยเกิดจากสภาพทางสังคมรวมทั้งสถานะทางเศรษฐกิจ และครอบครัว สังคมที่อยู่อาศัยของประชาชน สภาพวัฒนธรรม การศึกษาในเขตเมืองและชนบท นอกจากนี้การศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญในการปลูกฝังคน ความรู้ความสามารถเป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศของนักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพไม่เพียงแต่ความสามารถทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา แต่ยังมีความสามารถทางศีลธรรมและจริยธรรมด้วย การบรรลุถึงคุณลักษณะอันพึงปรารถนาทางสังคมและความสามารถในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

จะต้องสำเร็จโดยผ่านกระบวนการศึกษาเพื่อส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาดังกล่าวของเด็ก ในสถานศึกษา ส่วนของงานระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนนั้นจำเป็นต่อการพัฒนาสภาพสังคม เพราะการพัฒนาอย่างรวดเร็วในด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีสมัยใหม่ เศรษฐกิจ การแพร่ระบาดของ สารเสพติด ครอบครัว การพนัน การมีชู้ การทะเลาะวิวาท การแข่งขันในทุก ๆ รูปแบบ ทำให้เกิด ความเจ็บปวด ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสม ส่งผลเสียต่อสุขภาพกายและ สุขภาพจิต (กรมสุขภาพจิต.2546:1) และในการช่วยเหลือนักเรียนทุกคนควรมีส่วนร่วม ครูควรให้ ความสนใจและเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการ ดำเนินการอย่างใกล้ชิด มีการประสานความร่วมมือกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา อันได้แก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ตลอดจนครูทุกคนมีส่วนร่วม ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน(บุญยัง พรหมจารีย์,2560:12) ซึ่งสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรานั้นมุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงระบบการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียน ทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง การให้ความสำคัญในเรื่องนี้จะช่วยสร้างสังคมที่ มีความรู้และมีศักยภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืน และยังมีการดูแลและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างมี ประสิทธิภาพ หนึ่งในมาตรการสำคัญที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา ดำเนินการคือการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา การดำเนินการนี้เน้นการสร้าง ภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันการเกิดผู้เสพรายใหม่ในกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการ เรียนรู้เรื่องอันตรายของยาเสพติด รวมทั้งการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนทางจิตวิทยาแก่ผู้ที่มี ปัญหอย่างเป็นระบบ และสำนักงานยังพัฒนาระบบการติดตามและดูแลช่วยเหลือกลุ่มเด็กและ เยาวชนที่มีปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง การดำเนินการนี้รวมถึงการจัดตั้งทีมงานเฉพาะกิจที่มีความ เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ที่เป็นทางเลือกเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและ ความหวังใหม่ๆ ให้แก่เยาวชนที่เคยมีปัญหา ทางสำนักงานเขตเชื่อว่าการพัฒนาทั้งระบบการศึกษา และการดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนอย่างมีการบูรณาการ จะช่วยสร้างสังคมที่ปลอดภัยและมี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา,2567:37)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราช รังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา ในการอำนวยความสะดวกและ การกำกับติดตามว่ามีแนวทางอย่างไรเพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการบริหารสถานศึกษา เพื่อลด ปัญหาของนักเรียนเสี่ยงมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ติดเกม ทะเลาะวิวาท เข้าถึงและติดยาเสพติดได้ง่าย มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ขาดความอบอุ่นในครอบครัวพ่อแม่หย่าร้าง ปัญหาการขาด เรียน เพื่อนำไปสู่การป้องกันปรับปรุงแก้ไขจึงควรมีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือในสถานศึกษา การที่จะดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายในโรงเรียนจะสำเร็จและมีประสิทธิภาพที่ดีนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องให้ความสำคัญแก่งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียนการส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาซึ่งเป็นนักเรียนในช่วงวัยรุ่นและเป็นวัยที่มีพฤติกรรมเสี่ยง การช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญในการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถมีคุณธรรม จริยธรรม โดยผ่าน กระบวนการทางการศึกษา (เทิดศักดิ์ ยะยอง, 2562 :15)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิจัย การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศ ใช้เป็นแนวทางในการได้ทราบถึงการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา ตลอดจนหาทางวิธีแก้ปัญหาว่ามีสภาพการดำเนินงานเป็นอย่างไร ปฏิบัติได้ทุกขั้นตอนหรือไม่ และการดำเนินงานมีประสิทธิภาพเพียงใดและในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา
2. เพื่อเปรียบเทียบ การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา

สมมติฐานของการวิจัย

1. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน
2. บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 172 คน

2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 121 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางเจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan .1970:607-610) โดยการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามแนวคิดของ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแนวคิดของ ตามแนวคิดของ การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2 ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) และการสร้างแบบสอบถามจากตำราของ บุญชม ศรีสะอาด (2553: 74 – 84)

3 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยสร้างแบบสอบถาม จำนวน 35 ข้อ การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามแนวคิดของตามแนวคิดของ การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและพัฒนาจากนุรมาน พัทธสุขสันต์ (2564:78 – 96)

4 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

5 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of item objective congruence) ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

7 นำเสนอแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try - out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

8 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

9 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1 ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา

2 ผู้วิจัยส่งหนังสือจากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยพร้อมแบบสอบถามและแบบสอบถามทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยการสแกนคิวอาร์โค้ด ให้สถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา และกำหนดวันรับคืนแบบสอบถาม โดยเก็บรวบรวมด้วยตนเอง

3 ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนจำนวน 121 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่ และร้อยละ

2 วิเคราะห์การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ การแปลความหมายตามหลักของเบสท์และคาห์น (Best and Kahn, 1993 : 247) ซึ่งมีค่าคะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้ค่า t – test (Independent samples)

ผลการวิจัย

1 ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	รายการ	ระดับปฏิบัติ		แปลผล	อันดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.04	0.63	มาก	5
2	การคัดกรองนักเรียน	4.17	0.53	มาก	1
3	การส่งเสริมนักเรียน	4.11	0.57	มาก	3
4	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.13	0.51	มาก	2
5	การส่งต่อ	4.11	0.52	มาก	4
ภาพรวม		4.11	0.47	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ท้การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$, S.D.=0.47) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านที่มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.53) รองลงมาคือการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.51) และด้านการส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X}=4.11$, S.D.=0.57) ตามลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.63)

2. ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	รายการ	ปริญญตรี		สูงกว่าปริญญตรี		t	p-value
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.96	0.64	4.25	0.55	-2.48*	0.02
2	การคัดกรองนักเรียน	4.14	0.53	4.23	0.56	-0.83	0.41
3	การส่งเสริมนักเรียน	4.04	0.58	4.27	0.52	-2.11*	0.04
4	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.09	0.52	4.21	0.50	-1.14	0.26
5	การส่งต่อ	4.08	0.54	4.20	0.44	-1.16	0.25
ภาพรวม		4.06	0.47	4.23	0.43	-1.81	0.07

*p < .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการส่งเสริมนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ด้านที่	รายการ	ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t	p-value
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.24	0.56	3.96	0.64	2.42*	0.02
2	การคัดกรองนักเรียน	4.28	0.50	4.12	0.54	1.52	0.13
3	การส่งเสริมนักเรียน	4.25	0.54	4.05	0.57	1.80	0.07
4	การป้องกันและแก้ไขปัญา	4.28	0.46	4.06	0.52	2.24*	0.03
5	การส่งต่อ	4.28	0.45	4.05	0.53	2.41*	0.02
ภาพรวม		4.27	0.43	4.05	0.47	2.46*	0.02

*p < .05

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งเสริมนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทราโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากมีการกำกับให้ครูศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่หลากหลายเพื่อเป็นแนวทางที่ช่วยให้ครูสามารถเข้าใจความต้องการและปัญหาของนักเรียนได้อย่างลึกซึ้ง มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกปีการศึกษาครบทุกคนจะทำให้ครูสามารถรับรู้ถึงสภาพแวดล้อมและปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและผลการเรียนของนักเรียน ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ส่งเสริมการดำเนินการใช้แบบประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire) ในกระบวนการคัดกรองนักเรียนเป็นมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการระบุปัญหาพฤติกรรม อารมณ์ และการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเป็นการดูแลนักเรียนโดยวางแผนการช่วยเหลือและพัฒนาได้ตรงจุด

มากขึ้น มีการใช้ระบบออนไลน์วัดแววเพื่อคัดกรองนักเรียนยังเป็นการเพิ่มช่องทางในการประเมินที่ สะดวกและแม่นยำขึ้น ช่วยให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเป็นระบบและรวดเร็วยิ่งขึ้นตลอดจนให้ ความสำคัญต่อการประชุมผู้ปกครองนักเรียนทุกภาคเรียนเพราะเป็นวิธีการที่ช่วยสร้างความร่วมมือ ระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองให้มีส่วนร่วมด้วยช่วยกันในการพัฒนานักเรียนมากขึ้นเช่น การแต่งตั้ง ผู้ปกครองเครือข่ายประจำห้องเรียน การมีสมาคมศิษย์เก่า เป็นต้น มีช่องทางให้ผู้ปกครองสามารถ รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและผลการเรียนของบุตรหลาน รวมถึงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ ครูและผู้บริหารเพื่อหาทางแก้ไขและพัฒนานักเรียนร่วมกัน มีการยกย่อง ชื่นชม และให้รางวัล นักเรียนที่สร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษา เป็นสิ่งที่จะช่วยสร้างแรงจูงใจและเสริมสร้างความภาคภูมิใจ ให้แก่นักเรียน ซึ่งส่งผลให้พวกเขามีความพยายามพัฒนาตนเองให้เป็นคนเก่ง คนดี แล้วเป็นคนที่มีความ ภูมิใจค้ำกันในตัวเองอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขมากขึ้น นอกจากนี้ จะมีการติดตามผลการ ประเมินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนยังเป็นการตรวจสอบความสำเร็จของ มาตรการที่ดำเนินการไปแล้ว รวมถึงการปรับปรุงแนวทางให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และมีการกำกับให้ครู เน้นแนวจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ปัญหา นักเรียน เช่น กิจกรรม YC และกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ผ่านช่องทางออนไลน์หรือครูแนะแนวซึ่งสอดคล้องกับ เณิมพงษ์ สุขสมพนารักษ์ (2561)

มีการให้ความสำคัญในด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความแม่นยำใน การคัดกรองนักเรียน โดยเฉพาะการระบุศักยภาพหรือจุดเด่นของนักเรียนได้อย่างรวดเร็วและสะดวก จึงทำให้การติดตามนักเรียนเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็วรวมไปถึงการเก็บรักษาข้อมูลของกลุ่ม เสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างเป็นความลับเป็นการแสดงถึงความใส่ใจในจริยธรรมและการคุ้มครองสิทธิ ของนักเรียน เน้นการจัดการข้อมูลอย่างรัดกุมช่วยสร้างความไว้วางใจจากนักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน เช่น บันทึกพฤติกรรมเป็นลายลักษณ์อักษร หรือระบบตัดคะแนนความประพฤติ ยังช่วยให้สามารถติดตามพฤติกรรมของนักเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถวางแผนแก้ไขปัญหามาตรังจุด กำกับติดตามครูที่ปรึกษาสม่ำเสมอ ในการช่วยเหลือนักเรียนเป็นการเสริมสร้างความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา และทำให้นักเรียนได้รับ การดูแลอย่างต่อเนื่อง สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาหนักหรือซับซ้อน ต้องดำเนินการส่งต่อไปยัง หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องเช่นการช่วยให้พวกเขาได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม การติดตามผล การส่งต่อและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของทีมทำงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ รวมถึง การสรุปรายงานผลให้ผู้ปกครองทราบ เป็นวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายสามารถรับรู้และร่วมมือกันแก้ไขปัญหา ได้อย่างมีประสิทธิภาพในงานการบริหารจัดการการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและ ต่อเนื่อง จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้พวกเขาสามารถเติบโตและพัฒนาได้อย่างมีคุณ ภาพ โรงเรียนและครูมีบทบาทสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของ นักเรียน อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองและหน่วยงานภายนอกเพื่อให้เกิดผลลัพธ์

ที่ดีที่สุดต่อนักเรียนทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกับงานวิจัยของเดิม ปุราธานะ (2558) การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของนุรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสาบบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งเสริมนักเรียน ไม่แตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการส่งเสริมนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องการบริหารงานมีการกำกวมวางแผนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจนและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนด มีการจัดทำเอกสารหลักฐาน เพื่อบันทึกกระบวนการและผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การบริหารดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลป้องกันและส่งเสริม การบริหารงานบริหารดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นจะเกิดคุณภาพและมีประสิทธิภาพได้เกิดจากความร่วมมือของทุกคนในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนำไปสู่ความสำเร็จของระบบนี้ขึ้นอยู่กับความวางแผนที่ดี การสร้างความเข้าใจร่วมกันบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพ และการดูแลนักเรียนในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา สุขภาพจิต หรือพฤติกรรม การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ดีไม่เพียงสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนและผู้ปกครอง แต่ยังช่วยสร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญเนตร มุลทองจาด (2564) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี โรงเรียนวัดอุดมรังสีเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรี และระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ไม่แตกต่างกัน ทวีศักดิ์ แก้วอาษา, วิรลพัชร วงศ์วัฒน์เกษม และคณะ (2566) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของภิญญาพัชร แจ่มเรือนและธารินทร์ รสานนท์ (2567) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน ในโรงเรียนเขตคลองสามวา สังกัดกรุงเทพมหานครตามการรับรู้ของครูจำแนกตามระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งในแต่ละข้อสามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งเสริมนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการการส่งต่อ ครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี อยู่ในสังคมและวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกับนักเรียนระยะห่างในช่วงวัยครูกับนักเรียนไม่มากทำให้เข้าใจกันง่าย เช่น การใช้เทคโนโลยีสื่อโซเชียลในปัจจุบันนี้ และกาสื่อสารแบบดิจิทัลยุคนี้ ทำให้เข้าใจในตัวนักเรียนได้ง่าย รู้เข้าใจในความสนใจและพฤติกรรมของนักเรียนได้ง่ายกว่า เข้าถึงพฤติกรรมนักเรียนในยุคสมัยนี้มากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของมธุรดา ศรีสุขและกัลยมน อินทุสุต (2566) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิวา ขุนชำนาญ (2566) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 โดยจำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงานที่แตกต่างกัน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกัน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลกับ 89 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก สถานศึกษาควรมีการดำเนินงานตามแนวทางดังนี้ ผู้บริหารอาจจะมีจัดการอบรมโดยประสานจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกส่งเสริมการใช้แบบประเมิน SDQ และใช้ระบบออนไลน์วัดแววในการคัดกรองนักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลในการคัดกรองนักเรียน

1.2 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนผู้บริหารอาจจะมีกำกับให้ครูแนะแนวจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน เช่น กิจกรรม YC และกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ผ่านช่องทาง

ออนไลน์หรือผ่านครูแนะแนว และนิเทศ ติดตามสรุปผลการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนโดยจัดทำ
ข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษา

2.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล
ของผู้บริหารสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2546). *คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 – ช่วงชั้นที่ 2*
(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6). กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมสุขภาพเยาวชน.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. 2567. สืบค้นเมื่อ 27 กันยายน 2567 จาก <https://www.moe.go.th/360policy-and-focus-moe-fiscal-year-2024/>
ขวัญเนตร มูลทองจาด. (2564). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี*
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
เฉลิมพงษ์ สุขสมพนารักษ์. (2561). *การพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านช่างหม้อ*
อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราช
ภัฏเชียงใหม่.
เต็ม ปุราถาเน. (2558). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. *วารสารชุมชนวิจัย*
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 9(1), 26-33.
ทวีศักดิ์ แก้วอาษา, วิมลพัชร วงศ์วัฒน์เกษม, & คณะ. (2566). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. *วารสารวิชาการและ*
วิจัยสหวิทยาการ.
เทิดศักดิ์ ยะยอง. (2562). การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ
อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิง.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. สำนักหอสมุด.
นุรมาน พิทักษ์สุขสันต์. (2564). *การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา*
ในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญยิ่ง พรหมจารี. (2560). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต).* มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. สำนักงานทรัพยากรวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศ.
- ภิญญาพัชร แจ่มเรือน, & ธารินทร์ รสานนท์. (2567). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน เขตคลองสามวา สังกัดกรุงเทพมหานคร. Journal of Buddhist Education and Research (JBER), 10(4), 377-389.*
- มธุรดา ศรีสุข, & กัลยมน อินทุสุต. (2566). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. Journal of Legal Entity Management and Local Innovation, 9(8), 967-978.*
- ศิวา ขุนชำนาญ. (2566). *การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต).* มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา. (2567). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. ฉะเชิงเทรา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา.*
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2567 จาก*
<https://searchlaw.ocs.go.th/council-of-state/#/public/doc/R3dSUWRxdFRRK25xekxWRDA5U2VsQT09>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กระทรวงศึกษาธิการ.*
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). "Determining sample size for research activities". *Educational and Psychological Measurement.*